

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๓๔

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการมีกฎหมายเพียงพอที่จำเป็น การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งของกฎหมาย การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะต้องมีการประกาศการเปิดรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้การประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่จะทำการฟังความคิดเห็น

- (๑) ผู้บริหารในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ. เทศบาล อบต. กทม. และเมืองพัทยา)
- (๒) พนักงานส่วนท้องถิ่น/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ. เทศบาล อบต. กทม. และเมืองพัทยา)
- (๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- (๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

/(๕) เจ้าหน้าที่...

- ส่วนท้องถิ่น
- (๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง (ไม่รวมกรมสรรพากร)
  - (๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
  - (๗) ประชาชนในท้องถิ่น/ประชาชนทั่วไป
  - (๘) หน่วยงานอื่น ๆ

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมสำหรับผู้เกี่ยวข้องแต่ละกลุ่ม โดยมีวิธีการหลักที่จะนำมาใช้ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)
  - (๒) การทำหนังสือสอบถามความคิดเห็นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ทั้งนี้ ประชาชนทั่วไปสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) หรือผ่านช่องทางตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๘

๑.๕ รอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ เป็นการประเมินผลจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔

พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ มีวัตถุประสงค์มาจากการที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน และได้มีกฎหมายกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อเป็นรายได้แก่ท้องถิ่นทำนองเดียวกับภาษีการค้า จึงสมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น ทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติจัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๕ พร้อมกับยกเลิกพระราชบัญญัติจัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมาย

มาตรการสำคัญของพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ มีดังนี้

๒.๒.๑ การยกเลิกกฎหมายเดิมและบังคับใช้กฎหมายใหม่

- (๑) พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

(มาตรา ๒)

(๒) ให้ยกเลิก...

(๒) ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๕ ทั้งนี้ เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงระบบภาษีจากภาษี การค้ามาเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ (มาตรา ๓)

๒.๒.๒ การรวบรวมและจัดสรรรายได้ภาษี และกลไกการดำเนินการ

(๑) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งซึ่งได้รับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ อันเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาล กฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารราชการส่วนจังหวัด กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร กฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารราชการเมืองพัทยา และกฎหมายว่าด้วยราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ส่งมอบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจ เฉพาะที่ได้รับทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ทุกแห่งทั่วราชอาณาจักร (มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง)

(๒) ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อกรมสรรพากรได้หักค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ แล้ว ให้กรมสรรพากรส่งมอบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทยเพื่อให้ กระทรวงมหาดไทยจัดสรรตามมาตรานี้ และให้กรมสรรพากรแจ้งจำนวนภาษีดังกล่าวที่เรียกเก็บได้พร้อมทั้ง ค่าใช้จ่ายที่ได้หักไว้ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นทราบ (มาตรา ๔ วรรคสอง)

(๓) การจัดสรรเงินรายได้ ตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดวงเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔ วรรคสาม)

๒.๒.๓ บทบัญญัติที่กำหนดให้ใช้กฎกระทรวงของกฎหมายฉบับเก่ายังคงมีผลใช้ บังคับโดยอนุโลมจนกว่าจะมีการตรากฎกระทรวงฉบับใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภท ภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้คงใช้บังคับต่อไป โดยอนุโลม ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕)

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการปฏิบัติตามและบังคับใช้พระราชบัญญัติ จัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ มีดังนี้

๒.๓.๑ การกระจายการพัฒนาที่เท่าเทียมมากขึ้น : กฎหมายนี้กำหนดให้รวบรวม ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะที่จัดเก็บได้จากทุกท้องถิ่นมารวมไว้ที่ส่วนกลาง (กระทรวงมหาดไทย) แล้ว จึงจัดสรรคืนให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งทั่วราชอาณาจักร กลไกนี้ช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการคลัง ระหว่างท้องถิ่นที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง (เก็บภาษีได้มาก) กับท้องถิ่นที่ขาดแคลนรายได้ ทำให้ท้องถิ่น ที่มีรายได้น้อยยังคงได้รับงบประมาณเพื่อนำไปพัฒนาบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับ ประชาชนในพื้นที่ของตน

๒.๓.๒ การสร้างเสถียรภาพทางการคลังให้แก่ท้องถิ่น : การจัดสรรงบประมาณ จากส่วนกลางช่วยให้ราชการส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลหรือมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจน้อย มีความมั่นคงทางรายได้มากขึ้น สามารถวางแผนการพัฒนาและจัดทำบริการสาธารณะได้อย่างต่อเนื่อง เช่น การซ่อมบำรุงถนน การจัดการขยะ หรือการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๓.๓ การส่งเสริมการบริหารงานของท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ : การมีกฎหมายกลางในการจัดสรรรายได้ประเภทนี้ ถือเป็นการวางกรอบการคลังสำหรับท้องถิ่นให้เป็นระบบเดียวกันทั่วประเทศ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในระยะยาว

๒.๔ ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ มีหลายประการ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ของกฎหมายอย่างเต็มที่ ซึ่งได้แก่

(๑) การเกิดขึ้นของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้อำนาจคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ก.ก.อ.) ในการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำให้เกิดคำถามถึงสถานะและบทบาทของพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ ว่าควรมีการปรับปรุงหรือยกเลิกเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ กลไกที่ซับซ้อนนี้สร้างความสับสนและอาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิรูปการคลังท้องถิ่นในภาพรวม

(๒) รายได้ที่ได้รับการจัดสรรตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมักไม่เพียงพอต่อรายจ่ายและภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมา ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องพึ่งพิงเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลางในสัดส่วนที่สูง ซึ่งเงินอุดหนุนมีความไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลในแต่ละปี ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความเป็นอิสระทางการคลังและไม่สามารถวางแผนการพัฒนาในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งอาจขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการการเงินการคลัง รวมถึงการวางแผนและการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรรมาอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้งบประมาณที่ได้รับมาอาจไม่ถูกนำไปใช้ประโยชน์สูงสุด หรือไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ควรจะเป็น

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะขนาดเล็กและอยู่ห่างไกล ยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายภาษีที่ซับซ้อน รวมถึงขาดการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลและทะเบียนทรัพย์สิน ทำให้การประเมินและติดตามการจัดเก็บภาษีขาดประสิทธิภาพ

๒.๕ สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษ

- ไม่มี -

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ร้อยตำรวจโท

(ภพชนก ชลาณุเคราะห์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น